

Învăța-ne să ne rugăm!

Sabat după-amiază

De memorat: Luca 11:1

«Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui l-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”»

Printre unii creștini pare să predomine convingerea că numai rugăciunea spontană, neînvățată, este rugăciune adevărată. Cu toate acestea, ucenicii lui Isus au fost din belșug răsplățiți când l-au cerut lui Isus să îi învețe să se roage. Dumnezeu a pus la mijlocul Bibliei o carte de rugăciuni, Psalmii, nu doar pentru a ne arăta cum se ruga poporul lui Dumnezeu din vechime, ci și pentru a ne învăța cum să ne rugăm astăzi.

Încă din primele veacuri, psalmii au influențat rugăciunile poporului lui Dumnezeu, inclusiv rugăciunile Domnului Isus (1 Cronici 16:7,9; Neemia 12:8; Matei 27:46; Efeseni 5:19). În această săptămână vom vedea cum psalmii i-au ajutat pe copiii lui Dumnezeu să străbată calea vieții și să progreseze în relația cu Dumnezeu. Ar trebui să ne amintim că psalmii sunt rugăciuni, așa că sunt de neprețuit, nu numai pentru profunzimea lor teologică, ci și pentru modurile în care pot îmbogăți și transforma rugăciunile noastre individuale și colective. Rostirea psalmilor în rugăciune i-a ajutat pe mulți credincioși să își creeze și să își mențină o viață de rugăciune consecventă și împlinită.

În zilele care urmează vom continua să analizăm psalmii, mai ales în contextul perioadelor în care lucrurile nu ne merg prea bine.

Duminică, 7 ianuarie

Folosirea psalmilor în rugăciune

1. Citește Psalmii 105:5; Coloseni 3:16 și Iacov 5:13. Care este locul psalmilor în cadrul închinării?

Psalmi 105.5

Aduceți-vă aminte de semnele minunate pe care le-a făcut, de minunile și de judecățile rostite de gura Lui,

Coloseni 3:16

Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu

cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.

Iacov 5:13

Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă!

Un mod simplu de a introduce psalmii în viața zilnică este acela de a ne lua timp în fiecare zi să citim câte un psalm, începând cu Psalmul 1 și apoi respectând ordinea din Biblie. Un alt mod este să citim psalmii care corespund situației noastre prezente, oricare ar fi ea: există psalmi de jale, psalmi de jale colectivă, psalmi de mulțumire, imnuri, psalmi de pocăință, psalmi care cer înțelepciune și călăuzire, psalmi istorici, psalmi care exprimă furie și psalmi de pelerinaj. Pe parcursul acestui trimestru vom analiza multe exemple în context.

Cum ar trebui deci să citim cartea psalmilor?

Mai întâi, citește psalmul, meditănd puțin la el, apoi roagă-te. Meditarea implică reflecția asupra diferitelor lui aspecte: modul în care psalmistul I se adresează lui Dumnezeu și motivele de rugăciune. Gândește-te la modul în care situația ta corespunde experienței psalmistului și cum ar putea psalmul să te ajute să dai glas experienței tale. Vei fi uimit cât de des poți să rezonezi cu ceea ce citești acolo.

Dacă ceva din psalm te mustră, gândește-te, de exemplu, dacă psalmul nu cumva corectează speranțele tale false cu privire la un lucru cu care te confrunți. Meditează la mesajul psalmului în lumina persoanei lui Hristos, a lucrării Sale de salvare și a speranței pe termen lung pe care ne-o oferă lucrarea lui Hristos. După cum știm, sau ar trebui să știm, este întotdeauna de ajutor să privim întreaga Biblie în lumina lui Hristos și a crucii.

De asemenea, caută în psalm noi motive de rugăciune și gândește-te la importanța lor pentru tine, pentru biserică și pentru întreaga lume. Cere-I lui Dumnezeu să pună Cuvântul Său în inima și în mintea ta. Dacă psalmul corespunde situației unei persoane pe care o cunoști, mijlocește în rugăciune pentru acea persoană. Ideea este că psalmii acoperă foarte multe aspecte ale vieții și avem foarte mult de câștigat dacă asimilăm în inima noastră ceea ce ne spun.

Ce înseamnă: „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi” (Coloseni 3:16)? De ce este citirea Bibliei primul pas și cel mai important pentru acea experiență?

Încrederea, în perioade dificile

2. Citește Psalmul 44. Ce ne spune și de ce este relevant pentru credincioșii din toate timpurile?

Psalmul 44

- ¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.)
Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, și părinții noștri ne-au povestit lucrările pe care le-ai făcut pe vremea lor, în zilele de odinioară.
- ² Cu mâna Ta, ai izgonit neamuri, ca să-i sădești pe ei, ai lovit popoare, ca să-i întinzi pe ei.
- ³ Căci nu prin sabia lor au pus mâna pe țară, nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta Ta, brațul Tău, lumina Feței Tale, pentru că îi iubeai.
- ⁴ Dumnezeu, Tu ești Împăratul meu: poruncește izbăvirea lui Iacov!
- ⁵ Cu Tine doborîm pe vrăjmașii noștri, cu Numele Tău zdrobim pe potrivnicii noștri.
- ⁶ Căci nu în arcul meu mă încred, nu sabia mea mă va scăpa;
- ⁷ ci Tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri, și dai de rușine pe cei ce ne urăsc.
- ⁸ Noi, în fiecare zi, ne lăudăm cu Dumnezeu, și pururea slăvim Numele Tău. (Oprire).
- ⁹ Dar Tu ne lepezi, ne acoperi de rușine, nu mai ieși cu oștirile noastre;
- ¹⁰ ne faci să dăm dosul înaintea vrăjmașului, și cei ce ne urăsc, ridică prăzi luate de la noi.
- ¹¹ Ne dai ca pe niște oi de mâncat, și ne risipești printre neamuri.
- ¹² Vinzi pe poporul Tău pe nimic, și nu-l socotești de mare preț.
- ¹³ Ne faci de ocară vecinilor noștri, de batjocura și de răsul celor ce ne înconjoară.
- ¹⁴ Ne faci de pomină printre neamuri, și pricină de clătinare din cap printre popoare.
- ¹⁵ Ocară mea este totdeauna înaintea mea, și rușinea îmi acopere fața,
- ¹⁶ la glasul celui ce mă batjocorește și mă ocărăște, la vederea vrăjmașului și răzbunătorului.
- ¹⁷ Toate acestea ni se întâmplă, fără ca noi să Te fi uitat, fără să fi călcat legământul Tău:
- ¹⁸ da, inima nu ni s-a abătut, pașii nu ni s-au depărtat de pe cărarea Ta,
- ¹⁹ ca să ne zdrobești în locuința șacalilor, și să ne acoperi cu umbra morții.
- ²⁰ Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru, și ne-am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,

- ²¹ n-ar ști Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoaște tainele inimii?
²² Dar din pricina Ta suntem junghiați în toate zilele, suntem priviți ca niște oi sortite pentru măcelărie.
²³ Trezește-Te! Pentru ce dormi, Doamne? Trezește-Te! Nu ne lepăda pe vecie!
²⁴ Pentru ce Îți ascunzi Fața? Pentru ce uiți de nenorocirea și apăsarea noastră?
²⁵ Căci sufletul ne este doborât în țărână de mâhnire, trupul nostru este lipit de pământ.
²⁶ Scoală-Te, ca să ne ajuți! Izbăvește-ne, pentru bunătatea Ta!

Selectarea anumitor psalmi pentru serviciile de închinare de la biserică reflectă adeseori caracterul limitat al stărilor pe care le exprimăm în rugăciunile noastre colective. Această selectivitate poate fi un semn al incapacității sau disconfortului nostru când vine vorba de abordarea realităților întunecate ale vieții. Deși poate uneori considerăm că Dumnezeu este nedrept cu noi atunci când ne lovește suferința, nu credem că este și adecvat să ne exprimăm gândurile în închinarea publică și nici măcar în rugăciunea privată. Această reticență ne-ar putea face să pierdem din vedere scopul închinării. Incapacitatea de a ne exprima sincer și deschis sentimentele și opiniile față de Dumnezeu în rugăciune ne face adeseori robi ai emoțiilor noastre. Lucrul acesta cauzează inclusiv lipsa credinței și încrederii când venim înaintea lui Dumnezeu. Rostirea psalmilor în rugăciune ne oferă siguranța că, atunci când ne rugăm și ne închinăm, nu trebuie să ne cenzurăm sau să ne negăm vreo experiență.

Psalmul 44 îi poate ajuta pe închinători să exprime liber și adecvat experiența suferinței fără vină. Folosirea psalmilor în rugăciune îi ajută pe oameni să dea curs libertății de exprimare în rugăciune. Psalmii ne oferă cuvinte pe care fie nu le putem găsi, fie nu îndrăznim să le rostim: „Inima nu ni s-a abătut, pașii nu ni s-au depărtat de pe cărarea Ta, ca să ne zdrobești în locuința șacalilor și să ne acoperi cu umbra morții” (v. 18, 19). De notat totuși cum începe Psalmul 44: în trecut, Dumnezeu făcuse lucruri mari pentru poporul Său, prin urmare, autorul își exprimă încrederea în Dumnezeu, nu „în arcul lui, al psalmistului” (v. 6).

Un lucru e sigur: copiii lui Dumnezeu se confruntă cu necazuri. Lista de vaiete și lamentări este lungă și dureroasă. Cu toate acestea, psalmistul apelează la Dumnezeu după ajutor: „Răscumpără-ne, datorită îndurării Tale!” (v. 26, NTR). Adică, și în mijlocul necazurilor, el recunoaște realitatea existenței lui Dumnezeu și a iubirii Sale.

Cum te ajută amintirea perioadelor când prezența lui Dumnezeu s-a simțit foarte reală, să faci față vremurilor în care necazurile te fac să crezi că Dumnezeu este departe?

Un psalm al disperării

Folosirea psalmilor în rugăciune îi ajută pe credincioși să își exprime doleanțele nestingheriți. În plus, ne ghidează experiența în raport cu standardele lui Dumnezeu și o fac suportabilă prin introducerea speranței și reasigurării prezenței lui Dumnezeu.

3. Citește Psalmul 22. Ce înveți din acest psalm despre încrederea în Dumnezeu în toiul unor mari suferințe?

Psalmul 22

- ¹ (Către mai marele cântăreților. Se cântă ca „cerboaică zorilor”. Un psalm al lui David.) Dumnezeu! Dumnezeu! Pentru ce m-ai părăsit, și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără să-ascuți plângerile mele?
- ² Strig ziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi: strig și noaptea, și tot n-am odihnă.
- ³ Totuși Tu ești Cel Sfânt, și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.
- ⁴ În Tine se încredeau părinții noștri: se încredeau, și-i izbăveai.
- ⁵ Strigau către Tine, și erau scăpați; se încredeau în Tine, și nu rămâneau de rușine.
- ⁶ Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocară oamenilor și disprețuit de popor.
- ⁷ Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic:
- ⁸ „S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!” -
- ⁹ Da, Tu m-ai scos din pântecele mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la țitele mamei mele;
- ¹⁰ de când eram la sânul mamei, am fost sub paza Ta, din pântecele mamei ai fost Dumnezeul meu.
- ¹¹ Nu Te depărta de mine, căci s-apropie necazul, și nimeni nu-mi vine în ajutor.
- ¹² O mulțime de tauri sunt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară.
- ¹³ Își deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfișie și răcnește.
- ¹⁴ Am ajuns ca apa, care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara, și se topește înăuntrul meu.
- ¹⁵ Mi se usucă puterea ca lutul, și mi se lipește limba de cerul gurii: m-ai adus în țărâna morții.
- ¹⁶ Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuți dau tîrcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele:

- ¹⁷ toate oasele aş putea să mi le număr. Ei, însă, pândesc şi mă privesc;
- ¹⁸ îşi împart hainele mele între ei, şi trag la sort pentru cămaşa mea.
- ¹⁹ Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tăria mea, vino de grabă în ajutorul meu!
- ²⁰ Scapă-mi sufletul de sabie, şi viaţa din ghiarele cînilor!
- ²¹ Scapă-mă din gura leului, şi scoate-mă din coarnele bivolului!
- ²² Voi vesti Numele Tău fraţilor mei, şi Te voi lăuda în mijlocul adunării.
- ²³ Cei ce vă temeţi de Domnul, lăudaţi-L! Voi toţi, sămânţa lui Iacov, slăviţi-L! Cutremuraţi-vă înaintea Lui, voi toţi, sămânţa lui Israel!
- ²⁴ Căci El nici nu dispreţuieşte, nici nu urăşte necazurile celui nenorocit, şi nu-Şi ascunde Faţa de el, ci îl ascultă când strigă către El.
- ²⁵ În adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: şi-mi voi împlini juruinţele în faţa celor ce se tem de Tine.
- ²⁶ Cei săraci vor mânca şi se vor sătura, cei ce caută pe Domnul, Îl vor lăuda: veselă să vă fie inima pe vecie!
- ²⁷ Toate marginile pământului îşi vor aduce aminte şi se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta.
- ²⁸ Căci a Domnului este împărăţia: El stăpâneşte peste neamuri.
- ²⁹ Toţi cei puternici de pe pământ vor mânca şi se vor închina şi ei; înaintea Lui se vor pleca toţi cei ce se pogoară în ţărână, cei ce nu pot să-şi păstreze viaţa.
- ³⁰ O sămânţă de oameni li va sluji; şi se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei.
- ³¹ Aceştia vor veni şi vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naşte.

Tânguirile din versetul 1 al Psalmului 22 îi pot ajuta pe cei care suferă să îşi exprime durerea şi însingurarea: „Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit şi pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuţi şi fără s-ascuţi plângerile mele?” Aceste cuvinte, desigur, au devenit faimoase printre creştini pentru că au fost aceleaşi cuvinte rostite de Isus Însuşi pe cruce, arătându-ne importanţa centrală a psalmilor în experienţa lui Hristos (vezi Matei 27:46).

Pe de altă parte, în mijlocul suferinţelor şi al încercărilor, sunt exprimate şi aceste cuvinte: „Voi vesti Numele Tău fraţilor mei şi Te voi lăuda în mijlocul adunării” (Psalmii 22:22). Cu alte cuvinte, deşi este posibil ca aceste sentimente să nu coincidă cu dilema lui prezentă, psalmistul îşi exprimă în continuare credinţa în Dumnezeu şi declară că, indiferent ce se va întâmpla, el Îl va lăuda în continuare pe Dumnezeu.

Ideea este că, furnizându-ne cuvintele pentru rugăciune, psalmii ne învaţă să privim dincolo de situaţia noastră prezentă şi, prin credinţă, să

vedem vremea când viața noastră va fi refăcută prin harul lui Dumnezeu. Prin urmare, folosirea psalmilor în rugăciune îi conduce pe credincioși spre noi orizonturi spirituale. Psalmii le permit credincioșilor să își exprime sentimentele și ideile, dar nu îi lasă acolo unde sunt. Închinătorii sunt determinați să își lase povara durerii, dezamăgirii, mâniei și disperării înaintea lui Dumnezeu și să se încreadă în El, oricare ar fi circumstanțele lor.

Trecerea de la jale la laudă observată în mulți psalmi este sugestivă pentru transformarea spirituală de care credincioșii au parte când primesc harul divin și alinare în rugăciune.

Cum putem învăța să privim dincolo de încercările noastre prezente și astfel să ne încredem în bunătatea lui Dumnezeu, oricare ar fi situațiile cu care ne confruntăm astăzi?

Miercuri, 10 ianuarie

De la disperare la speranță

Cu toții ne-am confruntat probabil cu perioade în care prezența lui Dumnezeu părea foarte departe de noi. Cine nu s-a gândit uneori: *Cum s-a ajuns oare aici?* Psalmiștii, oameni ca noi, s-au lovit de situații asemănătoare. Deși, într-adevăr, uneori necazurile sunt rezultatul propriilor noastre păcate, alteori acestea par foarte nedrepte și considerăm că parcă nu am merita lucrurile cu care ne confruntăm. Din nou, cine nu a cunoscut o astfel de experiență?

4. Citește Psalmul 13. Care sunt cele două stări principale din acest psalm? Ce decizie crezi că a produs schimbarea radicală din viziunea psalmistului?

Psalmul 13

¹ (Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.) Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat? Până când Îți vei ascunde Fața de mine?

² Până când voi avea sufletul plin de griji, și inima plină de necazuri în fiecare zi? Până când se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?

³ Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții,

⁴ ca să nu zică vrăjmașul meu: „L-am biruit!” Și să nu se bucure potrivnicii mei, când mă clatin.

⁵ Eu am încredere în bunătatea Ta, sunt cu inima veselă, din pricina mântuirii Tale:

⁶ cânt Domnului, căci mi-a făcut bine!

„Până când, Doamne, mă vei uita neîncetat? Până când Îți vei ascunde Fața de mine?” (v. 1). Iarăși, cine nu poate înțelege aceste sentimente, oricât de greșite ar fi? (Ne uită Dumnezeu vreodată?)

Psalmul 13 indică o modalitate de evitare a unei alte greșeli des întâlnite, aceea de a ne concentra pe noi și pe problemele noastre atunci când ne rugăm. Acest psalm ne poate transforma rugăciunea prin faptul că ne ajută să reafirmăm devotamentul și statornicia modului în care Dumnezeu relaționează cu poporul Său. Chiar dacă psalmul începe cu văicăreli și nemulțumiri, nu se încheie așa. Iar aceasta este ceea ce contează. Psalmul ne îndrumă să alegem voit puterea răscumpărătoare a lui Dumnezeu (v. 5), pentru ca teama și anxietatea noastră (v.1-4) să facă loc treptat salvării divine, iar noi să începem să experimentăm trecerea de la tânguială la laudă, de la disperare la speranță (v. 5, 6).

Cu toate acestea, o simplă repetare a cuvintelor psalmilor, cu o înțelegere superficială a sensului lor, nu va produce transformarea autentică urmărită prin rostirea lor. Când folosim psalmii în rugăciune, ar trebui să Îi cerem Duhului Sfânt să ne dea capacitatea să acționăm în modul cerut de psalm. Psalmii sunt Cuvântul lui Dumnezeu prin care caracterul și acțiunile credincioșilor sunt și transformate, nu doar conștientizate. Prin harul lui Dumnezeu, făgăduințele psalmilor se manifestă în viața credincioșilor. Aceasta înseamnă că permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne modeleze după voia Lui și să ne unească cu Hristos, care a demonstrat voia lui Dumnezeu în mod desăvârșit, iar, ca Fiul întrupat al lui Dumnezeu, a rostit și El psalmi în rugăciune.

Cum te pot aduce mai aproape de Dumnezeu încercările prin care treci? De ce, dacă nu ești atent, te pot îndepărta de El?

Joi, 11 ianuarie

„Ridică-ne iarăși!”

5. Citește Psalmii 60:1-5. În ce ocazie crezi că ar fi acest psalm o rugăciune potrivită? Cum ne pot fi de folos psalmii de jale chiar și în perioadele fericite din viața noastră?

Psalmi 60:1-5

¹ (Către mai marele cântăreților. Se cântă ca și „Crinul mărturiei”. O cântare de laudă a lui David, spre învățătură. Făcută când purta război cu Sirienii din Mesopotamia și cu Sirienii din Țoba și când s-a întors Ioab și a bătut în Valea Sării douăsprezece mii de Edomiți.)
Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat, și Te-ai mâniat: ridică-ne iarăși!

² Ai cutremurat pământul, l-ai despicat; drege-i spărturile, căci se clatină!

³ Ai făcut pe poporul Tău să treacă prin lucruri grele, ne-ai adăpat cu un vin de amorțire.

⁴ Ai dat celor ce se tem de Tine un steag, ca să-l înalțe spre biruința adevărului.

⁵ Pentruca prea iubiții Tăi să fie izbăviți, scapă-ne prin dreapta Ta, și ascultă-ne!

Psalmii de jale sunt înțeleși ca rugăciuni ale oamenilor care trec prin perioade solicitante fizic, psihic sau spiritual. Nu înseamnă totuși că acești psalmi ar trebui evitați. Nici chiar în vremurile bune. Uneori s-ar putea să existe o diferență totală între cuvintele psalmului și experiența din prezent a închinătorului. Astfel, psalmii cu tânguiri și plângeri le pot fi de folos închinătorilor care nu trec prin necazuri.

În primul rând, ne pot face mai conștienți de faptul că suferința este parte din experiența umană generală și că vine atât peste cei neprihăniți, cât și peste cei răi. Psalmii ne asigură că Dumnezeu Se află la conducere și oferă putere și soluții în vremuri de necaz. Chiar și în acest psalm, chiar și în mijlocul necazului („Ai cutremurat pământul”, v. 2), psalmistul își exprimă speranța supremă în izbăvirea de către Dumnezeu.

În al doilea rând, psalmii cu lamentații ne învață compasiunea față de cei care suferă. Când ne exprimăm fericirea și recunoștința față de Dumnezeu, mai ales în public, trebuie să ne gândim la cei mai puțin fericiți. Desigur, lucrurile ar putea să stea bine în viața noastră acum, dar cine nu cunoaște pe cineva, peste tot în jurul nostru, care suferă teribil? Rostirea unor astfel de psalmi în rugăciune ne poate ajuta să nu îi uităm pe cei care trec prin vremuri grele. Psalmii ar trebui să stârnească în noi compasiunea și dorința de a le sluji celor în suferință, așa cum a făcut Domnul Isus. „Această lume este o leprozerie imensă, dar Hristos a venit ca să-i vindece pe bolnavi și să vestească eliberarea captivilor lui Satana. El Însuși era sănătate și forță. Le împărțea viața Sa celor bolnavi, celor chinuți, celor stăpâniți de demoni. El nu a respins pe nimeni din cei care veneau să primească puterea Lui vindecătoare. Știa că aceia care-I solicitau ajutorul aduseseră singuri boala asupra lor, totuși nu refuza să-i vindece. Și când puterea din Hristos pătrundea în aceste biete suflete, ele erau convinse de păcat și mulți erau vindecați de bolile lor spirituale precum și de maladiile fizice. Evanghelia încă are aceeași putere și de ce să nu vedem astăzi aceleași rezultate?” (Ellen G. White, *Lucrarea de binefacere*, p. 24, 25).

Pe cine cunoști în prezent care să aibă nevoie nu numai de rugăciunile tale, ci și de slujirea ta?

Un gând de încheiere

Studiu suplimentar:

Psalmii 42:8 și Ellen G. White, *Educație*, secțiunea „Biblia ca educator”, capitolul „Poezii și cântece”.

Ellen G. White spune despre psalmii de pocăință ai lui David (de exemplu, Psalmul 51) ca sunt limbajul sufletului său și rugăciuni care ilustrează natura adevăratei căințe pentru păcat (vezi *Calea către Hristos*, p. 24, 25). Ea îi încurajează pe credincioși să memoreze texte din psalmi ca metodă de consolidare a sentimentului de prezență a lui Dumnezeu în viața lor și evidențiază practica lui Isus de a-Și înălța vocea în psalmi atunci când Se confrunta cu ispita și teama apăsătoare.

Când folosim psalmii în rugăciune și cântare, ne însușim perseverența, îndrăzneala, curajul și speranța psalmiștilor. Ei ne încurajează să ne continuăm călătoria spirituală și ne mângâie asigurându-ne că nu suntem singuri. Alți oameni asemenea nouă au trecut prin vremuri dificile și au ieșit totuși biruitori prin harul lui Dumnezeu.

Folosirea psalmilor în rugăciune și închinare îi face pe credincioși conștienți de gama completă a experiențelor omenești și îi învață pe închinători să se implice în diferitele dimensiuni ale vieții cu o atitudine de închinare. Psalmii sunt rugăciuni și imnuri divino-umane. De aceea, includerea constantă a psalmilor în închinare aduce comunitatea de credincioși mai aproape de voia lui Dumnezeu și de puterea vindecătoare a harului Său.

Studiu zilnic

Biblia: *Isaia 38 – 44*;

Ce urma să facă Ezechia pentru că Domnul l-a mântuit?

Cine spunea: „Soarta mea este ascunsă dinaintea Domnului...”?

Ce arbori va sădi Dumnezeu în pustiu?

În ce prefate Dumnezeu știința înțelepților?

Ellen G. White, *Divina vindecare*, capitolul „Lucrarea pentru cei bogați”.

De ce nu merg mulți bogați la biserică?